

Člověk 1.

(15.3. 2011 – ráno)

Já obdivuji s úctou člověka,
jak po neštěstí se vždy otrěpá.

I když je život někdy k zblití,
Za pačesy ho vždycky chytí.

Jak mraveneček ve své nicotnosti,
Má v sobě přece tolik důstojnosti.

S životem pere se dál a dál,
Až musí mu tleskat celý sál.

Člověk 2.

(7.2. 2012)

Pět smyslů má, pět ne-smyslů,
rád učívá se od syslů.

Syslí si hmotu jako sysel,
ne-smysly užívá jak osel.

Hmotu si s duchem často plete.
cestu „domů“ pak snadno splete.

Lenka Palatová

z knížky: *Doteky motýlích křídel aneb ...psst o tom se nemluví, více na*
divadlosvet.cz/